

Otel ve Turistik Tesis Yangınlarında Kamu İdaresinin Sorumluluğu

TESEV Değerlendirme Notları, TESEV'in çalışma alanlarındaki konulara ilişkin farklı bakış açıları ve önerileri kamuoyuyla paylaşmayı hedeflemektedir.

Prof. Dr. Ali D. Ulusoy

1968 yılında Mersin'in Mut ilçesinde doğdu. Bursa Işıklar Askeri Lisesi ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi. 1991 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Kürsüsüne asistan oldu. Fransa Bordeaux Hukuk Fakültesinde kamu hukuku alanında yüksek lisans (DEA) ve doktora yaptı (1993-1998). Ankara Hukukta 2002 yılında doçent, 2008 yılında profesör oldu. ABD Los Angeles California Üniversitesinde (UCLA) misafir öğretim üyesi olarak bulundu (2006-2007; 2017-2018). İdare Hukuku öğretim üyeliğinin yanı sıra, Ankara Hukuk Fakültesi Dekan Yardımcılığı, TOBB-ETÜ Hukuk Fakültesi Kurucu Dekanlığı, Yaşar Üniversitesi Rektör Yardımcılığı, Başbakanlık Bilgi Edinme Kurulu Üyeliği, EPDK Hukuk Dairesi Başkanlığı, BDDK Hukuk Danışmanlığı gibi idari görevlerde bulundu. Mart 2011'de Danıştay üyeliğine atandı. Danıştay 10. Daire, 13. Daire ve İDDK'da görev yaptıktan sonra 2014 yılında kendi isteğiyle ayrılıp Ankara Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Kürsüsündeki öğretim üyeliği görevine geri döndü ve İdare Hukuku Anabilim Dalı Başkanı olarak atandı.

21 Ocak 2025 tarihindeki 78 kişinin ölümüne ve çok sayıda insanın da yaralanmasına neden olan *Bolu Kartalkaya*'daki otel yangınında olduğu gibi, otel ve diğer turistik tesislerde çıkan yangınlar dolayısıyla kamu idaresinin kendi üzerine düşen görevler ve süreçler dolayısıyla hukuksal sorumluluğunun ortaya koyulmasının ne kadar önemli olduğu kamuoyu nezdinde bir kez daha anlaşılmıştır.

Bu noktada resmi açıklamaların azlığı nedeniyle kamuoyunun yeterli ve güvenilir bilgiye ulaşmasının güçlüğü ve ilgililerin başvuru süreçlerinin ne kadar karmaşık hale gelebileceği de dikkate alınarak değerlendirme notunda kamuoyunun bu konularda bilgilendirilmesi amaçlanmıştır.

Yangından Dolayı Hukuksal Sorumluluk

Böyle bir olay karşısında hukukta üç tür sorumluluktan bahsedilebilir:

Cezai aşama normalde resen yürüyecek olmasına karşın, yangın mağdurlarının her aşamada sürece doğrudan müdahil olarak katılmasında yarar vardır. Böylece cezai aşamanın daha düzgün ve daha etkin ve hızlı işlemesine katkı verebilirler.

Cezai Sorumluluk

Burada kastedilen, yangında gerek binanın yangına dayanıklı biçimde yapılmamasından, gerek binada yangına karşı ve yangın durumunda acil kurtarmaya yönelik gerekli önlemlerin alınmamasından, gerekse yangın esnasında ve sonrasında söndürme, arama ve kurtarma hizmetlerinin gereği gibi işlememesinden dolayı kusuru ve/veya ihmali olanların cezai açıdan soruşturulması ve kovuşturulmasıdır.

Bu konuda cezai açıdan sorumlu olanlar, otelin sahip ve işletmecileri olduğu gibi, yangın ile bağlantılı olarak (yani yangın ile arasında nedensellik bağı kurulabilecek şekilde) gerek iş akdi, gerek başka yollarla (istisna akdi, sigorta vs.) otele hizmet vermiş olanlar, gerekse tüm bu aşamalarda görev yapmış veya yapması gereken her seviyedeki kamu personeli de olabilir.

Sorumluluğun bu kısmı esas olarak Cumhuriyet savcılıkları ve ceza mahkemeleri tarafından resen yürütülür. Adli kolluk personeli de bu sürece aktif katkı verecektir.

Cezai aşama normalde resen yürüyecek olmasına karşın, yangın mağdurlarının her aşamada sürece

doğrudan müdahil olarak katılmasında yarar vardır. Böylece cezai aşamanın daha düzgün ve daha etkin ve hızlı işlemesine katkı verebilirler.

Bu aşamada hukuken yaşanabilecek en önemli risk, olayın sıcaklığı ile toplumda oluşan büyük öfkeyi dindirmek amacıyla bir tür “*cadı avına*” çıkılması ve/veya sadece göstermelik ve “şov” amaçlı birkaç sorumluyu cezalandırma ile yetinilip arka plandaki gerçek sorumluların özellikle *siyasi kanalların* devreye girmesiyle kollanmasıdır.

Yani gerçek sorumlular için “cezasızlık” ve adaletin yerine gelmemesi riski önemlidir. Mağdurları ve kamu vicdanını belki de en çok yaralayan şey, adaletin işlememesi ve gerçek sorumluların sorumluluktan bir şekilde kurtulması veya kurtarılmasıdır.

Özel Hukuk Sorumluluğu

Burada kastedilen sorumluluk, bina sahipleri ve işletmecileri ile gerek otelin işletiminde gerekse otelin yapım, tadilat ve bakım aşamalarında çeşitli vesilelerle hizmet sunmuş olanların yangınla bağlantılı hususlarda özel hukuk hükümlerine, yani esas olarak **Borçlar Kanunu** uyarınca (*otelde kalma hukuken bir sözleşme niteliğinde*

olduğundan akitten doğan sorumluluk, bina sahibinin sorumluluğu, personel çalıştırmanın sorumluluğu vs.) mağdurlara verdikleri zararlardan sorumlu tutulmalarıdır.

Buradaki sorumluluk asıl olarak **tazminat** sorumluluğu şeklinde somutlaşmaktadır. Ölenlerin yakınları için “destekten yoksun kalma” tazminatı ve manevi tazminat, yaralananlar için çalışamama nedeniyle maddi tazminat ve manevi tazminat gibi.

Bu konuda özel hukuk yargılamasının mantığı gereği süreç *resen* işlemez. Her aşamaya mağdurlar (veya vekilleri) tarafından doğrudan vaziyet edilmesi, yönetilmesi ve sürecin sıkı takibi gerekir.

O yüzden mağdurların işinin ehli ve özellikle de çalışan ve işini iyi takip eden avukatlara vekalet vermesi çok önemlidir.

İdari Sorumluluk

İdari sorumluluk ise sorumlu kamu görevlilerinin **disiplin sorumluluğu** ve idarenin “hizmet kusuru” nedeniyle **mali sorumluluğu** şeklinde iki türdür.

Bu tür olaylardan sonra sorumlu kamu görevlileri için idare içi bir disiplin süreci işletilmesi gerekmesine rağmen ülkemiz uygulamasında maalesef bu süreç genelde gereği gibi işletilmemektedir. Özellikle de sorumluluğun üst düzeylere ulaşacağı anlaşılırsa genelde sonuç alınmamaktadır.

Yine de mağdurların bu sürecin işlemesi için gerekli başvuruları yapmasında ve takip etmesinde yarar vardır.

Bu konuda sürecin şeffaf işlememesi de ayrı bir sorundur. Kurum dışından bu sürecin takibi genelde zordur ve şikayetçilere genelde bilgi verilmez. Bu nedenle ciddi mücadele gerekir.

İdarenin mali sorumluluğunda ise,

- gerek binaların ve tesislerin yangına dayanaklı biçimde inşa edilmemesi nedeniyle onay, izin ve ruhsat süreçlerinde görevli kamu görevlilerinin,
- gerek yangından korunma ve acil kurtarma önlemlerinin alınıp alınmadığını belgeleme ve denetleme süreçlerinde görevli kamu görevlilerinin,
- gerek yangın sonrası acil arama ve kurtarmada görevli kamu görevlilerinin,
- ve ayrıca bu kamu hizmetlerinin organizasyonunu ve denetimini gereği gibi yapmamış üst düzeydeki yöneticilerin,

hizmet kusuru dediğimiz kusurları nedeniyle oluşan maddi ve manevi zararın sorumlu idare veya idarelerden talep edilmesi söz konusudur.

Buradaki **maddi zarar**, ölenlerin yakınlarının (**eş, çocuk, anne-baba, kardeş**) destekten yoksun kalma tazminatlarını; **manevi zarar** ise yaşanan acı, elem, keder, üzüntü, yaşanan ruhsal çöküntü nedeniyle oluşan zararın giderilmesini içerir.

Yangının çıktığı otel veya tesis Turizm Bakanlığından aldığı turizm işletme belgesi ile faaliyet gösteriyorsa veya tesisin bulunduğu yer Turizm Bakanlığınca turizm merkezi ilan edilmiş ise idari açıdan yangından sorumlu olan idare çok açık biçimde Turizm Bakanlığıdır.

İdari sorumluluk kapsamında açılacak davalar idari yargıda (**Bolu İdare Mahkemesi**) açılmalıdır.

Açılacak davanın türü **tam yargı davası**dır.

Burada aşığıda açıklanacağı üzere zarar, ilgili idarelerin (*esas olarak Kültür ve Turizm Bakanlığı*) otele yönelik denetim ve **turizm kolluğu** (özel idari kolluk) görevini yapmadaki hizmet kusuru nedeniyle ve sonuçta ihmali davranışları nedeniyle oluşmuş kabul edilecektir. O halde, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu (İYUK) m.13 gereğince dava açılmadan önce sorumlu idareye/idarelere en geç bir yıl içinde yazılı başvuru yapılıp “ön karar” alınmalı ve zarar öncelikle idareden talep edilmelidir.¹

İdare başvuruyu reddederse veya 30 gün içinde yanıt vermezse, izleyen 60 gün içinde davanın açılması gerekir.

Turistik Belgeli Tesislerdeki Yangından Hangi İdare Sorumludur?

*Yangının çıktığı otel veya tesis Turizm Bakanlığından aldığı turizm işletme belgesi ile faaliyet gösteriyorsa veya tesisin bulunduğu yer Turizm Bakanlığınca turizm merkezi ilan edilmiş ise idari açıdan yangından sorumlu olan idare çok açık biçimde Turizm Bakanlığıdır (**Kültür ve Turizm Bakanlığı**).*

Zira mevzuata göre turizm işletme belgeli olan ve/veya turizm merkezi ilan edilmiş tesislerde ve otellerde idari açıdan denetim görevi ve yetkileri açıkça Turizm Bakanlığındadır.²

Buradaki denetim yetkisi sadece otele veya turistik tesise yıldız verilmesini veya tesisin turistik açıdan niteliğini denetlemeyi yani salt turizm ile ilgili hususları içermemekte olup aynı zamanda oteldeki *insan ve çevre sağlığı ile can ve mal güvenliği* ile ilgili hususları ve tedbirleri de denetleme görev ve yetkilerini de içermektedir.

*Eğer otel veya diğer turistik tesisin bulunduğu yer il özel idaresi veya belediye sınırları içinde ise otel ve tesis hakkında işyeri ve çalışma ruhsatı verme yetkisi ilgili il özel idaresi veya belediyede olacaktır. Ancak bu olgu, nihai sorumluluğun Bakanlıkta kalmasına engel olmayacaktır. Çünkü anılan otel veya tesis hukuken tek başına bu ruhsat ile faaliyet gösterememekte ve bu ruhsat otel için nihai bir faaliyet izni sağlamamaktadır. Otelin faaliyette bulunmasına hukuken izin veren nihai, asli ve en üst belge **turizm işletme belgesidir**. İşyeri açma ve çalışma ruhsatı, bu nihai ve üst belge için alt ve bağlı belge konumundadır.*

Bu durumda eğer yangın tarihinde anılan türdeki yani Bakanlıktan belgeli otel veya tesisin geçerli bir işyeri açma ve çalışma ruhsatı bulunuyorsa

ve bu ruhsat alındığı tarihte gerekli alt belgelere sahipse (*yangına uygunluk belgesi* gibi) il özel idaresi ve valilik idari açıdan sorumlu tutulamaz.

Bu bağlamda ilgili il özel idaresi adına valilik ya da belediye sadece eğer işyeri açma ve çalışma ruhsatı verildiği tarihte bu ruhsat için gerekli ve geçerli yangına uygunluk belgesi gibi alt belgeler mevcut değilse sorumlu tutulabilir.

Bu arada anılan ruhsat (işyeri açma ve çalışma ruhsatı) otelin veya tesisin faaliyette bulunmasını sağlayan nihai ve en son aşamadaki idari izin belgesi niteliğinde olmadığı için, bu ruhsatın sonraki tarihlerde denetimini yapmak görevi de ilgili il özel idaresinde veya belediyede değil, yine belgeyi veren Bakanlıktadır.

Nitekim bu ruhsatın alma koşullarının sonradan devam edip etmediğini ve örneğin yangına uygunluk belgesinin halen geçerli olup olmadığını sonradan denetleme yetkisi de münhasıran Turizm Bakanlığına aittir.

Çünkü otelin halen faaliyette bulunmasının mevzuata uygunluğunu düzenli ve periyodik olarak denetleme yetkisi bu Bakanlıktadır. Zira otelin faaliyetine nihai ve en son aşamada izin verme yetkisi münhasıran bu idarededir.

Turizm Kolluğu Görevi

Yukarıda belirtildiği gibi Bakanlığın bu yetkisi hem salt turizmle ilgili hususları hem de insan

sağlığı ile can ve mal güvenliğine ilişkin hususları kapsamaktadır. Aşağıda belirtildiği üzere mevzuat da bunu açıkça öngörmektedir.

Zaten bir idari kurumun bir yandan bir özel işletmenin hukuken faaliyette bulunmasına izin verme ve bunu denetleme yetkisine sahip olması, diğer yandan ise bu idari denetimin **insan sağlığı ile can ve mal güvenliğini** içermemesi idare hukuku açısından kabul edilemez.

Nitekim Turizm Bakanlığının buradaki yetkisi aslında “**turizm kolluğu**” niteliği taşımaktadır. Kolluk yetkilerinin bir türü olan özel idari kolluktur.³ Kolluk yetkileri ise, o alana ilişkin spesifik yetkiler dışında, öncelikle **kamu güvenliğini** içerir.

Bu bağlamda 2634 sayılı **Turizmi Teşvik Kanunu**, turizm işletme belgelerine ilişkin olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarından alınan belgelerin (yangına uygunluk belgesi gibi) geçerliliğinin yitirmesi halinde, turizm işletme belgesinin Bakanlıkça iptal edilmesini zorunlu kılmaktadır (*m.34/1-e*).

Bunun hukuken anlamı ise Bakanlığın kendi denetimlerinde, turizm işletme belgesi için alınması zorunlu olan ve diğer kurumlardan alınan belgelerin hukuken geçerli olup olmadığını ve gerekli şartları ve (yangına uygunluk belgesi gibi) alt belgelerin mevcut olup olmadığını kontrol etmesinin gerekli olduğudur.

[Turizm Teşvik] Kanunu’nda, turizm işletmeleri için insan sağlığı ile can ve mal güvenliğine ilişkin konularda yönetmelikle gerekli düzenleme yapmak ve Bakanlığın bu konudaki görev ve yetkilerinin ayrıntılarını belirlemek tek başına Turizm Bakanlığına görev olarak verilmiştir.

Yine aynı Kanunda, turizm işletmeleri için insan sağlığı ile can ve mal güvenliğine ilişkin konularda yönetmelikle gerekli düzenleme yapmak ve Bakanlığın bu konudaki görev ve yetkilerinin ayrıntılarını belirlemek *tek başına* Turizm Bakanlığına görev olarak verilmiştir (m.37/3).

Bunun da anlamı, turizm tesisleri için Bakanlığın görevinin sadece salt turistik konularla sınırlı olmayıp insan sağlığı ile can ve mal güvenliğini de kapsamasıdır.

Nitekim Bakanlık, bu Kanun hükmüne göre çıkardığı Yönetmelikte (**Turizm Yat. İşl. Kur Denetim Yönetmeliği, RG.19.4.1983**), Bakanlık denetim elemanlarının oteller gibi işletmelerde yaptıkları denetimlerde,

- işletmenin durumunun işyeri açma ve çalışma ruhsatına uygunluğunu (m.22/a);
- otelde/işletmede insan ve çevre sağlığı ile can ve mal güvenliğinin sağlanmasına ve müşterilerin haklarının korunmasına yönelik tedbirlerin alınıp alınmadığını (m.22/o)
- ve ayrıca yatırımın projeye uygunluğunu, kullanılan malzeme, tesisat ve teçhizatın uygunluğunu (m.20),

incelemekle ve denetlemekle yükümlü oldukları açıkça vurgulanmıştır.

O halde mevzuata göre Bakanlığın görev ve yetkisi sadece salt turizmle ilgili hususlar olmayıp, insan sağlığı ile can ve mal güvenliğine ilişkin hususları da denetleme yükümlülüğü bulunmaktadır.

Öte yandan Turizm Bakanlığının görev ve yetkilerini düzenleyen **1 nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi’**nde de bakanlığın görev ve yetkileri arasında” turizm işletmelerini denetlemek ve cezalandırma işlemlerini yürütmek” görevi belirtilmiştir (m.285/i).

Bakanlığın turizm kolluğu görevi kapsamındaki bu denetim görevinin insan can güvenliğini içermeyeceğini söylemek de mümkün olmayacaktır.

O halde anılan otel ve tesislerde bir yangın gerçekleşmesi ve ölen ve yaralananlar bulunması halinde otelde veya tesiste söz konusu denetimi gereği gibi yapmamış olan Bakanlık görevlilerinin kusuru ve dolayısıyla Bakanlığın açık ve ağır **hizmet kusurunun** bulunduğu kabul edilecektir.

İdare hukukunda hizmet kusurunun mantığı gereği, zarar görenler Bakanlığın hangi görevlisinin sorumlu olduğunu araştırmakla yükümlü değildir.⁴ İdari yargı önünde Bakanlık *genel olarak* sorumlu tutulacaktır. Sonrasında Bakanlık ödediği tazminatı sorumlu görevlisine rücu edecektir.

Belediye İtfaiye Yönetmeliği'nde belediyelerin yangına uygunluk belgesi vermesini düzenleyen maddede bu belgenin belediyelerce belediye sınırları dışındaki yerler için de verileceğine dair belirleme yoktur.

Belediyenin Sorumluluğu

Kanunlarda belediye ve mücavir alan sınırları dışındaki yerler için belediyelere yangın raporu verme görevi veren herhangi bir hüküm bulunmamaktadır.

Belediye İtfaiye Yönetmeliği'nde belediyelerin yangına uygunluk belgesi vermesini düzenleyen maddede bu belgenin belediyelerce *belediye sınırları dışındaki yerler için de* verileceğine dair belirleme yoktur (Ek m.1). Zaten Anayasa'ya göre (m.123, m.127) merkezi idare (bakanlıklar dahil) belediyelere yönetmelikle görev veremez. Bu görevi ancak kanun verebilir.

İl özel idarelerinin itfaiye teşkilatı olmaması bu yasalılık kuralını değiştirmez. Gerekirse bu tür hassas yerlerde itfaiye kurmalarına zaten hukuksal engel yoktur.

Bu konuda mevzuatta uygulanabilecek tek yetki, Belediye İtfaiye Yönetmeliği'ne göre valinin istisnai ve zorunlu hallerde açıkça belediye itfaiye birimini görevlendirmesidir (Ek m.3).

O halde belediye sınırları dışında kalan ve il özel idaresi sınırları içine giren bir alandaki otel ve tesisler için kendi itfaiye teşkilatı bulunmayan

il özel idareleri yangına uygunluk raporu veremeyeceğinden, ilgili tesis sahibinin valiliğe başvurup, en yakın belediye itfaiye teşkilatını bu rapor için görevlendirmesini talep etmesi gerekmektedir. Aksi halde bu görevlendirme olmadan belediyelerin kendi sınırları dışında böyle bir belge verme yetkileri bulunmamaktadır.

Bu yöndeki talep mevzuata uygun biçimde valilik kanalıyla geldiğinde belediye itfaiye idaresi tespit ettiği eksikleri asıl yetkili valiliğe bildirmek zorundadır ve valilik bu durumda eğer tesis faaliyete devam ediyorsa derhal faaliyetinin durdurulması için Bakanlık nezdinde resmi girişimde bulunmakla yükümlüdür.

Buna karşın belediye itfaiye idaresinin yetkili olmamasına karşın bu belgeyi vermesi halinde, anılan belgenin içeriğindeki eksiklik ve hatalardan da sorumlu olacaktır. Uygulamada uzun süredir belediyelerin başvuru üzerine il özel sınırları içindeki yerler için de bu belgeyi verdikleri ve gerek valiliklerin, gerek Çevre ve Şehircilik Bakanlığının gerekse Turizm Bakanlığının da bu uygulamayı teşvik edip desteklediği anlaşılmaktadır. Ancak bu olgu anılan yetki problemini ortadan kaldırmayacaktır.

➔ **Artan otel yangınlarının önlenmesi için başta Kültür ve Turizm Bakanlığı olmak üzere, idari denetim süreçlerinin kamu güvenliğini de içerecek biçimde daha etkin ve hesap verilebilir hale getirilmesi zorunludur.**

Buna karşın, eğer ilgili Belediye görevlileri yangın belgesi açısından eksiklikleri kasten görmezden geldi ise, bu durumda cezai açıdan da sorumlu tutulabilirler. Zaten bu durumda hizmet kusuru açısından, ilgili memurların görevi ile bağı da kesilmiş kabul edilir ve şahsi sorumluluğu gündeme gelebilir. Aynı durum, denetim ve idari görevlerini yerine getirmeyen Bakanlık görevlileri için de geçerlidir.

Sonuç ve Öneriler

Otel ve diğer turistik tesislerdeki yangın önlemlerinin alınmasında doğal olarak en baştaki görev ve sorumluluk ilgili işletmenin malikleri ve işletmecilerine ait olmakla birlikte, bu yerler için gerekli idari izin, ruhsat ve belgeleri vermekle yükümlü olan kamusal makamların ve kurumların görev ve sorumlulukları da son derece önemlidir. Bu süreçlerin idarelerce iyi yönetilmesi, kişilerin mağduriyetini önlemek için kaçınılmaz olduğu gibi, kamu idareleri içinde sorumlu makamların ve birimlerin tespit edilmesi de son derece önemlidir.

Bu bağlamda öneri olarak öncelikle şu iki hususa dikkat çekmek gerekir:

İlki, yangın denetimi başlığında belirttiğimiz tüm bu süreçten özellikle belediye ve mücavir alan dışındaki yerlerdeki otel yangın denetimleriyle ilgili uygulamada hukuken olmasa da fiilen (*de facto*) bir yetki boşluğu bulunduğu açıkça görülebilmektedir. Bu boşluğun fiilen doldurulması adına büyükşehir statüsünde bulunmayan illerde il özel idarelerine ya itfaiye teşkilatı kurma yükümlülüğü getirilmesi ya da bu konuda il merkez belediyeleri ile protokol yaparak onlardan sürekli ve düzenli biçimde yardım alınmasına yönelik somut düzenleme yapılması gerekli görünmektedir.

İkinci olarak, artan otel yangınlarının önlenmesi için başta Kültür ve Turizm Bakanlığı olmak üzere, idari denetim süreçlerinin kamu güvenliğini de içerecek biçimde daha etkin ve hesap verilebilir hale getirilmesi zorunludur.

NOTLAR

1. Gürsel KAPLAN, İdari Yargılama Hukuku, 10. Baskı, Ekin yay., Bursa 2024, s.296 vd.
2. Bkz. özellikle 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu ve ikincil mevzuatı.
3. Özel idari kolluk hakkında Bkz. Kemal GÖZLER, Gürsel KAPLAN, İdare Hukuku Dersleri, 25. Baskı, Ekin yay., Bursa, s. 536 vd.
4. Ali D. ULUSOY, Türk İdare Hukuku, 7. Baskı, Yetkin yay., Ankara 2024, s.611 vd.

Atıf Önerisi:

Ulusoy, Ali. 2025. "Otel ve Turistik Tesis Yangınlarında Kamu İdaresinin Sorumluluğu" TESEV Değerlendirme Notları 2025/6.

<https://www.tesev.org.tr/tr/research/otel-ve-turistik-tesis-yanginlarinda-kamu-idaresinin-sorumlulugu/>

Copyright © Temmuz 2025

Tüm hakları saklıdır. Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı'nın (TESEV) izni olmadan bu yayının hiçbir kısmı elektronik ya da mekanik yollarla (fotokopi, kayıtların ya da bilgilerin arşivlenmesi, vs.) çoğaltılamaz.

Bu değerlendirme notu Hollanda Krallığı Büyükelçiliği MATRA fonu ile desteklenen proje kapsamında hazırlanmıştır. İçeriğinin sorumluluğu TESEV'e aittir.

Bu yayında belirtilen görüşlerin tümü yazarlara aittir ve TESEV'in kurumsal görüşleri ile kısmen ya da tamamen örtüşmeyebilir.

TESEV, bu projeye katkılarından ötürü Hollanda Krallığı Büyükelçiliği'ne teşekkür eder.

Hollanda Kralliyeti